

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

Contre l' autorité

ΤΕΥΧΟΣ
Δεκεμβρης 2005

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥ
ΣΤΕΚΙΟΥ ΑΣΟΕΕ

Σε ένα περιβάλλον που τα πάντα γύρω μας θυμίζουν πιστή αντιγραφή των ρόλων που οι Θεσμοί και το lifestyle έχουν καθορίσει για εμάς, η ανάγκη για ελεύθερη έκφραση και οικειοποίηση των χώρων που κινούμαστε καθημερινά είναι επιτακτική...

Με αφορμή τη συνεύρεση κάποιων ανθρώπων στο χώρο του πανεπιστημίου με κοινές κάποιες βασικές αρχές, αντιλήψεις και στόχους γύρω από το κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό φάσμα ξεκίνησαν κάποιες προσπάθειες για την ανάπτυξη της αυτοοργανωμένης δράσης μέσα στη σχολή. Η ανάγκη για έκφραση, αντιπληροφόρηση και διάδοση των ελευθεριακών, αντιεξουσιαστικών ιδεών που γενικότερα μας διακατέχουν, μας οδηγούν στην απόφαση της δημιουργίας ενός ανοιχτού αυτοδιαχειριζόμενου χώρου μες στο πανεπιστήμιο. Θέλαμε (και θέλουμε) να διαμορφώσουμε την καθημερινότητα με βάση τις επιθυμίες και όχι τις υποχρεώσεις μας.

Το στέκι είναι ανοικτό καθημερινά 12-4 μ.μ ενώ κάθε Δευτέρα στις 15:30 πραγματοποιείται ανοιχτή συνέλευση. Στο χώρο του στεκιού λειτουργεί αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο καθώς και βιβλιοθήκη με αρχείο και έντυπο υλικό.

Το στέκι για εμάς είναι ένα εργαλείο για την διάδοση των ελευθεριακών ιδεών μέσω εντύπων, αυτοοργανωμένων προβολών, συζητήσεων, παρεμβάσεων (και όχι αυτοσκοπός). Είναι ένας χώρος ανοιχτός σε όποιον θέλει να συνδιαμορφώσει, να δημιουργήσει και να αντισταθεί μακριά από κομματικές λογικές και εξουσιαστικές συμπεριφορές. Πραγματώνουμε τη συλλογική δράση σε ένα χώρο που ζούμε καθημερινά σεβόμενοι τη διαφορετικότητα τού κάθε ατόμου και τις επιθυμίες του.

Εξάλλου το αίσθημα τις ευτυχίας είναι ανατρεπτικό όταν είναι συλλογικό...

eDiToRiAl

Τα ιθαρόν έντυδα αυτοτελεί ιθροϊόν συλλογικής ιθροιδάδεας των ανδρώων ιθα ευμετέχουν στη συνέλευση του ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΤΕΚΙΟΥ ΑΣΟΕΕ και διαδραματίζει το ρόλο ενός ακόμη μέσου, ενός μικρού εργαλείου στη ολότητα ιθα ανήκει, του συνολικού οράματος για την κοινωνική αυτελευθέρωση. Οφείλει το όνομά του (ΠΡΟΒΟΚΑΤΕΙΑ) σε ένα έντυδο μας συλλογικότητας ιθα δραστηριοποιούταν στην ΑΣΟΕΕ τη δεκαετία του '90 και βαφτίστηκε έτσι αυλά και μόνο, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, σαν ένα χρωμαχρονικό σημείο αναφοράς. Τα κείμενα τα οιδόια εκφράζουν τη συνέλευση του στεκνού στο σύνολο της έχουν στο τέλος ένα καταληφνόμερο (N). Όλα τα υπόλοιπα δημοσιεύονται ιθροτοβουλικά και φέρουν την ευθύνη των δημιουργών τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ

σελ. 2	⇒	ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΑΣΟΕΕ ΣΤΙΣ 14 & 15 ΝΟΕΜΒΡΗ
σελ. 5	⇒	ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΟΡΤΕΣ
σελ. 7	⇒	ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ 3 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ
σελ. 8	⇒	ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ
σελ. 10	⇒	ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
σελ. 12	⇒	Η ΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ ΤΑΞΗ...
σελ. 13	⇒	ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ "ΓΑΛΛΙΚΟ ΝΟΕΜΒΡΗ"

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΑΣΟΕΕ ΣΤΙΣ 14 & 15 ΝΟΕΜΒΡΗ

Στο κείμενο αυτό θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια καταγραφή των γεγονότων που διαδραματίστηκαν στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε. στις 14 και 15 Νοεμβρίου και να παραθέσουμε κάποια σχόλια με προβληματισμούς πάνω σε αυτά.

Εδώ και αρκετά πλέον χρόνια αποτελεί παράδοση το να κλείνει ο πρύτανης τη σχολή το τριήμερο του Πολυτεχνείου και να περικυκλώνεται η σχολή από αστυνομικές δυνάμεις για λόγους ασφαλείας. Συνηθίζεται, επίσης, να πραγματοποιείται Γενική Συνέλευση πιο πριν και να αποφασίζεται από τον φοιτητικό σύλλογο να παραμένει η σχολή ανοιχτή σε όλη την διάρκεια του τριημέρου. Παρόλα αυτά, κανείς δεν εφαρμόζει αυτό που αποφασίζεται και έτσι η σχολή κάθε χρόνο εκείνες τις μέρες είναι κλειστή. Έτσι και φέτος, στο ίδιο κλίμα, αποφασίζει η Γενική Συνέλευση να μείνει η σχολή γενικά και αόριστα ανοιχτή, ενώ η ΕΝΕΔΡΑ καλεί τη Δευτέρα 14 Νοέμβρη ανοιχτή συζήτηση επί του πρακτέου για το ποιος, πώς και γιατί θα την κρατήσει ανοιχτή. Αυτό προφανώς βάζει σε υποψίες τις πρυτανικές αρχές οι οποίες αιφνιδιαστικά κλειδώνουν την Α.Σ.Ο.Ε.Ε., λες και είναι μαγαζί τους, από την Δευτέρα χωρίς να ενημερωθούν ούτε οι φοιτητές, ούτε οι καθηγητές, ούτε οι διοικητικοί υπάλληλοι.

Έτσι τη Δευτέρα, όποιος ήρθε το πρωί αντίκρισε μια σχολή κλειστή, περικυκλωμένη από δυνάμεις της αστυνομίας.

Προς το μεσημέρι 20 περίπου φοιτητές αποφασίζουν εντελώς αυθόρμητα να διεκδικήσουν το χώρο που τους ανήκει και κινούνται καθημερινά και κάτω από τη μύτη της αστυνομίας φτιάχνουν πανό, γράφουν συνθήματα και στη συνέχεια παραβιάζουν την εξωτερική πόρτα της σχολής στην Πατησίων, ανοίγοντας ουσιαστικά τη σχολή και καλώντας τον κόσμο που έρχεται να εισέλθει. Μετά από λίγη ώρα, τα ΜΑΤ παρατάσσονται στην είσοδο της σχολής μην αφήνοντας τον κόσμο να μπει ή να βγει και όταν κάποιοι φοιτητές επιδιώκουν να εισέλθουν στο προαύλιο εμποδίζονται από τα ΜΑΤ και ξεκινούν μικροσυμπλοκές, κατά την διάρκεια των οποίων αστυνομικοί παραβιάζουν το άσυλο και χτυπούν τον κόσμο με τα γκλομπ. Ένας φοιτητής μεταβαίνει στο νοσοκομείο χτυπημένος στο πρόσωπο. Αμέσως η περιοχή κατακλύζεται από αστυνομικές δυνάμεις, ενώ ξεκινούν διαβουλεύσεις ανάμεσα σε κομματικούς, τις πρυτανικές αρχές και την αστυνομία με τους καταληψίες για το πώς θα εκτονωθεί η κατάσταση. Τα γεγονότα δημοσιοποιούνται και αλληλέγγυοι καταφθάνουν στην Πατησίων όπου φωνάζουν συνθήματα, ενώ άλλη μια ομάδα μελών της ΠΑΣΠ απωθείται βίαια απ' την αστυνομία. Ύστερα από δύο περίπου ώρες οι αστυνομικές δυνάμεις υποχωρούν στα γύρω στενά και οι συγκεντρωμένοι προσεγγίζουν τον χώρο της ΑΣΟΕΕ. Επειδή, λοιπόν, οι μόνοι που μπορούν να μιλήσουν για τις πράξεις τους και τα γεγονότα όπως τα βίωσαν είναι αυτοί που τα δημιούργησαν, παραθέτουμε το κείμενο της πρώτης ομάδας καταληψιών που κυκλοφόρησε κατά τη διάρκεια της πολιορκίας τους από τα ΜΑΤ και αναφέρει τα αιτήματα που είχαν...

Ο ΠΡΥΤΑΝΗΣ ΤΗΝ ΚΛΕΙΔΩΝΕΙ, Ο ΜΠΑΤΣΟΣ ΤΗΝ ΚΥΚΛΩΝΕΙ...

Τί κι αν η απόφαση της τελευταίας Γενικής Συνέλευσης της ΑΣΟΕΕ τελείωνε με την φράση "ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΝΟΙΧΤΗ ΤΗ ΣΧΟΛΗ", οι πρυτανικές αρχές και οι μπάτσοι είχαν διαφορετική άποψη.

Βλέπετε η μηδενική ανοχή και η τρομοϋστερία των ημερών επέβαλαν την παρουσία παρατεταγμένων ασφαλιτών, διμοιριών και εφεδρειών στις κλούβες μεγάλου αριθμού μπάτσων. Ήδη από τα ξημερώματα η περικυκλωμένη ΑΣΟΕΕ αποτελούσε άβατο για τους φοιτητές.

Με πρωτοβουλία κάποιων φοιτητών και κάτω από τη μύτη της αστυνομίας η πόρτα ανοίγει με σκοπό να γίνει πράξη η απαίτηση των φοιτητών για "ανοιχτή ΑΣΟΕΕ". Με μιας αποκλείεται η είσοδος από διμοιρία των ΥΜΕΤ και κάποιοι φοιτητές/τριες που προσπαθούν να εισέλθουν χτυπιούνται από μπάτσους οι οποίοι και μπαίνουν στο προαύλιο χρησιμοποιώντας τα γκλομπ τους εντός τού ασύλου. Εν συνέχεια η αστυνομία πληθαίνει αλλά το φάουλ των μπάτσων τούς αναγκάζει να απομακρυνθούν αποκλείοντας όμως τώρα... το πεζοδρόμιο της Πατησίων όπου και εκεί χτυπιούνται φοιτητές που πλησιάζουν τη σχολή.

Οι φοιτητές της ΑΣΟΕΕ κάνουμε πράξη:

ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ του 3ημέρου και σκοπεύουμε να το πλαισιώσουμε με εκδηλώσεις. Οι επιλογές μας, καθ' όλη τη διάρκεια της "ανοιχτής ΑΣΟΕΕ", σε καμιά των περιπτώσεων δεν θα αποτελέσουν βούτυρο στο ψωμί για τους κάθε είδους αιμοδιψείς και τρομολόγους νοικοκυραίους, δημοσιογράφους, μπάτσους και καθηγητές. Το άσυλο δεν είναι ένας νεκρός χώρος, που δύναται να υπερασπισθεί με χαρτοπόλεμο ανακοινώσεις και αφορά μόνο τους φοιτητές, αλλά μια διαρκής σχέση που θα την υπερασπιστούμε και δεν θα επιτρέψουμε να γυρίσει υπέρ τους.

Καλούμε όλους όσους έχουν σκοπό να υπερασπιστούν το χαρακτήρα της "ανοιχτής ΑΣΟΕΕ" να συμμετάσχουν στην προσπάθεια.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

→ Να μας δοθούν τα ονόματα των μπάτσων που παραβίασαν το άσυλο.

→ Να απομακρυνθούν οι διμοιρίες και οι ασφαλίτες απ' την περιοχή της ΑΣΟΕΕ για να μπορεί ο κόσμος να έρχεται ελεύθερα.

→ Να πάρει θέση η πρυτανεία της ΑΣΟΕΕ για την καταπάτηση του ασύλου.

Φοιτήτριες και φοιτητές για μια ΑΝΟΙΧΤΗ ΑΣΟΕΕ, 14/11/2005, 17:30

Στο σημείο αυτό, θα λέγαμε ότι λήγει ουσιαστικά η πρώτη κατάληψη και ξεκινά από εδώ και πέρα ένα νέο εγχείρημα, μια νέα διαδικασία με διαφορετικά χαρακτηριστικά και συγκεκριμένη στοχοθεσία. Επειδή, ακριβώς, τα γεγονότα που συνέβησαν, όπως ο ξυλοδαρμός από την ΕΛ.ΑΣ και η παραβίαση του ασύλου, αφορούν έναν ευρύτερο αριθμό ανθρώπων από ότι είναι η ομάδα των ανθρώπων που άνοιξαν τη σχολή πραγματοποιείται ανοιχτή συνέλευση στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ όπου αποφασίζεται η κατάληψη της σχολής με στόχο τη δημοσιοποίηση των γεγονότων. Το σκεπτικό ήταν όλοι οι άνθρωποι που είχαν μαζευτεί, ανεξάρτητα από τις πολιτικές τους καταβολές (αριστεροί, αναρχικοί, πασόκοι, ανένταχτοι) να βλέπανε πώς θα χειρίζονταν τα γεγονότα. Τελικά, όμως, για τους αριστεριστές και την πασπ ήταν πιο σημαντικά τα τραπεζάκια τους στο Πολυτεχνείο, ενώ οι του εορτασμού, παρά γεγονότα σημαντικά που διαδραματίζονταν εκείνη την ώρα μπροστά τους και έπρεπε να αναδειχθούν. Έτσι, η Ασοεε καταλήφθηκε το βράδυ της Δευτέρας, εκ νέου, από 100 περίπου άτομα, στην πλειοψηφία τους αναρχικοί-αντιεξουσιαστές αλλά και ανένταχτοι. Στην κατάληψη συμμετείχαν και άτομα που δεν ήταν φοιτητές. Άλλωστε, όλοι δράσαμε όχι με την ιδιότητα του φοιτητή, αλλά σαν αγωνιζόμενοι άνθρωποι που θέλαμε να αναδείξουμε τις ανησυχίες και τα πράγματα που μας προβληματίζουν στην κοινωνία. Γι' αυτό και τα χαρακτηριστικά της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ όπως εκδηλώθηκαν μέσα από τις συνελεύσεις, τα χιλιάδες κείμενα που μοιράστηκαν, τα πανό και τα συνθήματα άγγιζαν ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα (καταστολή, μετανάστες, εξέγερση στη Γαλλία) και ξεπερνάγαν τις συντεχνιακές διεκδικήσεις του φοιτητή. Ωστόσο, βασικός στόχος ήταν η ανάδειξη των γεγονότων της Δευτέρας. Η κατάληψη τερματίστηκε την Τρίτη 15 Νοέμβρη, το απόγευμα, έχοντας επιτύχει σε μεγάλο βαθμό το στόχο της. Στα αρνητικά, ίσως το ότι δεν αποχώρησε ο κόσμος με πορεία λόγω εσωτερικών διαφωνιών. Τρομολαγνίες για καταστροφές μέσα στον χώρο της σχολής ή και για μαζικές συλλήψεις των ταραξιών δεν επιβεβαιώθηκαν. Παρακάτω παρατίθεται το κείμενο της συνέλευσης κατάληψης αντιπληροφόρησης...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ

Το πρωί της 14ης Νοέμβρη, ομάδα φοιτητών σπτάει τα λουκέτα της εξωτερικής πόρτας της ΑΣΟΕΕ, με σκοπό να μπει στο προαύλιο χώρο, στοχεύοντας να κρατηθεί η σχολή ανοιχτή καθ' όλη τη διάρκεια του τριημέρου του Πολυτεχνείου.

Διμοιρίες αποκλείουν όλες τις εισόδους του Πανεπιστημίου και επιτίθενται χτυπώντας, στην κεντρική είσοδο της ΑΣΟΕΕ, τους φοιτητές, ενώ κάποιους μπάτσοι επιδεικνύοντας «υπερβάλλοντα ζήλο» εισβάλλουν και στον προαύλιο χώρο, όπου συνεχίζουν να ξυλοκοπούν. Μέσα σε λίγη μόνο ώρα η περιοχή αποκλείεται από δεκάδες ένστολους και μη μπάτσους, περικυκλώνοντας τον χώρο και εμποδίζοντας τον οποιονδήποτε να προσεγγίσει την είσοδο της σχολής. Αλληλέγγυοι συγκεντρώνονται επί της Πατησίων και κλείνουν τον δρόμο, φωνάζοντας συνθήματα. Ύστερα από δύο περίπου ώρες οι διμοιρίες υποχωρούν στα γύρω στενά και οι συγκεντρωμένοι μπαίνουν στην ΑΣΟΕΕ.

Το συγκεκριμένο περιστατικό δεν αποτελεί ένα τυχαίο γεγονός: 10 Μαΐου 2005: στο εσωτερικό του Πολυτεχνείου εντοπίζονται ασφαλίδες, οι οποίοι απομακρύνονται βίαια από το χώρο. Ένας από αυτούς, ο Χριστόφορος Πατσιάς, συνοδός του Βερελή, πυροβολεί επανειλημμένα εναντίον των συγκεντρωμένων τραυματίζοντας έναν από αυτούς στο πόδι. Οκτώβριος 2005: Ασφαλίδες εισέρχονται στο χώρο της Πολυτεχνειούπολης με συμβατικό αυτοκίνητο. Γίνονται αντιληπτοί και καταδιώκονται. Νοέμβριος 2005: ασφαλίδες κυκλοφορούν στο εσωτερικό του ΤΕΙ Αθήνας και παρακολουθούν μικροπωλητές, ενώ αργότερα συλλαμβάνουν έναν από αυτούς. Την ίδια στιγμή στην Πάντειο, σε καθημερινή βάση, διμοιρίες βρίσκονται περιμετρικά της σχολής, φυλάσσοντας το παρακείμενο υπουργείο Τύπου, ενώ γίνονται και συμπλοκές μεταξύ φοιτητών και μπάτσων. Παράλληλα με τα περιστατικά έντασης και καταστολής γύρω και μέσα στις σχολές, ανακινείται θεσμικά και το ζήτημα του ασύλου.

32 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου και τον ερχομό της «μεταπολίτευσης», 20 χρόνια από τη δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά, και 10 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου '95, η δημοκρατία δεν παύει καθημερινά να αποκαλύπτει το πραγματικό της πρόσωπο. Τη βαρβαρότητα των «εργατικών ατυχημάτων», τις δολοφονίες μεταναστών, των μαζικών διώξεων, την ένταση του ελέγχου (κάμερες), της καταστολής (αστυνομοκρατία, τρομονόμοι, λευκά κελιά) αλλά και την παράλληλη δράση παρακρατικών συμμοριών φασιστοειδών (μαχαιρώματα σε νεολαίους και επιθέσεις σε πολιτικούς – κοινωνικούς χώρους).

Στόχος η ολοκληρωτική καθυπόταξη και τρομοκράτηση της κοινωνίας, η διάχυση του φόβου και η άμβλυνση των κοινωνικών – ταξικών αντιστάσεων. Η δικιά μας απάντηση δεν μπορεί να είναι παρά μόνο η μηδενική ανοχή απέναντι στα σχέδια του κράτους και των αφεντικών...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΙ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Συγκέντρωση, Τρίτη 15 Νοέμβρη, 11 π.μ., Α.Σ.Ο.Ε.Ε.

Συνέλευση κατάληψης ΑΣΟΕΕ

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Προφανώς, είναι αδιανόητη η στάση του πρύτανη να ανοίγει και να κλείνει την σχολή όποτε θέλει χωρίς να υπολογίζει κανέναν και τίποτε. Ευάλωτος στο κλίμα τρομουστερίας που δημιουργούν αστυνομία και Μ.Μ.Ε παρέδωσε την σχολή στους μπάτσους χωρίς κανένα δικαίωμα.

Φέρει βαρύτατες ευθύνες για την βίαιη επέμβαση της αστυνομίας όταν η ομάδα των φοιτητών προσπάθησε να κρατήσει τη σχολή ανοιχτή. Η σχολή δεν ανήκει σε αυτόν, ανήκει σε όλους όσους κινούνται καθημερινά σε αυτήν. Προβληματικό, επίσης, είναι η αδυναμία της γενικής συνέλευσης να τηρήσει τις αποφάσεις της.

Αυτό, προφανώς, συνέβη λόγω της διαδικασίας όπου ο καθένας μπορεί να ψηφίζει αλλά κανένας δεν αναλαμβάνει να τηρήσει αυτό που ψήφισε. Έτσι κι αλλιώς, η στάση όλων να είναι θετικοί στο ψήφισμα να παραμείνει ανοιχτή η σχολή ήταν μια στάση τελείως ανούσια και θεαματική, καθώς οι κομματικοί ξέρουν ότι αυτό δεν θα συνέβαινε, αλλά δεν έπρεπε να φανούν και συντηρητικοί ή αντιδραστικοί. Όπως και οι αριστερές παρατάξεις, αν και συμφώνησαν στο ψήφισμα, ήξεραν πολύ καλά ότι δεν θα άφηναν για κανένα λόγο τα μαχαζάκια τους στο Πολυτεχνείο καθώς είναι ένα γεγονός όπου μαζί με τις εκλογές παίζουν τα καλύτερα τους χαρτιά (προφανώς αυτό ισχύει για την πλειοψηφία των αριστερών και όχι για όλους). Για τον ίδιο λόγο (η τριήμερη φιέστα του Πολυτεχνείου) εξαφανίστηκαν και από την κατάληψη που αποφασίστηκε το βράδυ της Δευτέρας. Αξιοσημείωτο είναι ότι η ΠΚΣ δεν εμφανίστηκε πουθενά (καλύτερα!). Όσον αφορά ενστάσεις του τύπου «δεν συμμετέχω στην κατάληψη γιατί δεν τη νομιμοποιεί κανείς» για εμάς είναι αστείες. Οι κοινωνικοί αγώνες και οι μορφές που αυτοί παίρνουν καθορίζονται από το ίδιο το κίνημα, από τα υποκείμενα που το απαρτίζουν και δεν μπορεί κανένας να τις διαχωρίζει σε νόμιμες ή παράνομες. Είναι απλούστατα δίκαιες.

Μια ακόμη παρατήρηση αποτελεί η σημασία που δόθηκε ή θα δοθεί στο αν ο ξυλοδαρμός έγινε μέσα ή έξω από το άσυλο. Και αυτό είναι για εμάς κάτι αμελητέο. Σημασία δεν έχει αν η αστυνομία ξυλοκοπάει μέσα ή έξω από έναν χώρο. Σημασία έχει ότι ξυλοκοπάει, ότι αυτό το περιστατικό είναι απλώς και μόνο ένα περιστατικό κρατικής βίας. Σημασία έχει ότι η αστυνομία, σαν σύγχρονος στρατός κατοχής, πλημμυρίζει τους δρόμους, εξοπλίζεται, σημασία έχει ότι χιλιάδες κάμερες μας παρακολουθούν, ότι άνθρωποι για διάφορους λόγους ξυλοκοποούνται και βασανίζονται καθημερινά μέσα στα αστυνομικά τμήματα, σημασία έχει ότι στα μπουντρούμια των φυλακών λιώνουν άνθρωποι κάτω από απάνθρωπες συνθήκες, σημασία έχει ότι μετανάστες δολοφονούνται στα σύνορα.

Όσον αφορά το ζήτημα της καταπάτησης του ασύλου, αυτό αποτελεί ένα ακόμα περιστατικό σε μια σειρά παρόμοιων γεγονότων [βλ. κείμενο κατάληψης]. Το σίγουρο είναι ότι το ζήτημα του ασύλου ανακινείται θεσμικά. Είτε αν κάποιοι από εμάς αποδέχονται το άσυλο ως κατάκτηση κάποιων κοινωνικών αγώνων, είτε αν κάποιοι άλλοι ως παραχώρηση της δημοκρατίας, το σίγουρο είναι ότι το άσυλο αποτελεί μια σαφή, θεσμική μάλιστα, οριοθέτηση ανάμεσα σε χώρους ελευθερίας και χώρους ανελευθερίας. Οποιαδήποτε μεθόδευση για κατάργηση του ασύλου, εφόσον προέρχεται από τους κυρίαρχους και εξυπηρετεί τους σκοπούς τους, μας βρίσκει αντίθετους, χωρίς ωστόσο να σημαίνει ότι δεν προβληματιζόμαστε για το τι σημαίνει και τι νοηματοδοτεί το ήδη υπάρχον καθεστώς ασύλου.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΣΥΛΟ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΓΗ!

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ...

32 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, η αστική δημοκρατία συνεχίζει να πλάθει το μύθο του στα δικά της δεδομένα. Με τη μέθοδο της ενσωμάτωσης προσπαθεί να εξουδετερώσει το επαναστατικό του περιεχόμενο, μετατρέποντας το σε μια κηδεία, σε μια εθνική-σχολική γιορτή. Με προσοχή επιχειρεί να εξαφανίσει όλα τα αιτήματα εκείνης της εποχής ανατρεπτικού χαρακτήρα ('κάτω η εξουσία', 'οι εργάτες δεν έχουν πατρίδα', 'κάτω η μισθωτή εργασία') αποκρύπτοντας, έτσι, ότι η εξέγερση του πολυτεχνείου ήταν εξέγερση ενάντια στην καταπίεση της εξουσίας και την βαρβαρότητά της.

Για τα αστικά κόμματα τόσο της Δεξιάς, όσο και της Αριστεράς, το Πολυτεχνείο ήταν μια κοινωνική ανταρσία που έπρεπε να κατασταλεί και που η θύμησή της πρέπει με κάθε τρόπο σήμερα να σβηστεί ή να διαστρεβλωθεί. Έτσι, στην επέτειο της εξέγερσης και σφαγής του Πολυτεχνείου μπάτσοι, υπουργοί και στρατηγοί δολοφόνοι έρχονται να καταθέσουν στεφάνια στα θύματά τους. Στεφάνια στους 'ήρωες' που οι ίδιοι ή οι συνάδελφοί τους δολοφονούσαν στην υπηρεσία του στρατού και της αστυνομίας ενώ την ίδια ώρα συνεχίζουν τις δολοφονικές τους επιθέσεις (στις πορείες για το πολυτεχνείο και καθημερινά).

Ας μην ξεχνάμε, επίσης, τη γνώμη του αριστερού Κ.Κ.Ε. για τους καταληψίες του Πολυτεχνείου το '73, το οποίο κατήγγειλε τότε σαν προβοκάτορες τους 350 νέους (κυρίως αριστεριστές, αναρχικούς και αντιεξουσιαστές) που κατέλαβαν το πολυτεχνείο στις 14/11/73, τα συνθήματά τους ως προβοκατόρικα και την ίδια την εξέγερση σαν έργο μυστικών πρακτόρων. Η υπόθεση είναι απλή. Όταν δημιουργείται ένα κίνημα εξεγερτικό έξω από κάθε πλαίσιο νομιμοφροσύνης, ενάντια σε κάθε είδους ηγεσίες, τότε είναι που επιχειρείται η κατασκευή της εικόνας μιας μεμονωμένης εξτρεμιστικής μειοψηφίας, διαβρωμένης και χειραγωγημένης από μυστικές υπηρεσίες και ύπουλους συνωμότες. Τότε η ιστορία παραχαράσσεται, μπαίνουν τα περιθώρια και εμφανίζονται οι '350 ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ'.

Οι νεκροί, όμως, του κοινωνικού πολέμου δεν είναι ούτε παραδείγματα, ούτε νομίσματα για πολιτικάντικη εκμετάλλευση. Οι νεκροί αυτοί ζουν ανάμεσα μας και η δικαίωση τους υπάρχει κάθε φορά που δικαιώνεται όλη η κοινωνία: όταν εξαλείφεται η εξουσία, όταν πραγματώνεται η ισότητα και η ελευθερία.

Η ιστορία, όμως, με την εξέγερση στο Πολυτεχνείο δεν κλείνει εδώ. Αντίθετα, έρχεται παραδειγματικά σαν απάντηση για όσους είχαν και έχουν την ψευδαίσθηση ότι η κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθηθεί μετά από μια εξέγερση είναι η 'νομιμότητα' και οι 'επαναστατικές' ηγεσίες. Έτσι, όταν η κυριαρχία δεν χρειαζόταν άλλο τους στρατιωτικούς, αφού η δημοκρατία ήταν πιο κερδοφόρα για τον καπιταλισμό, αποφασίζει να ρίξει τη χούντα. Η δημοκρατία και η 'ομαλότητα' επιβάλλονται με κάθε μέσο. Προς αυτή την κατεύθυνση κινούνται και όλα τα επίσημα κόμματα. Οργανώνουν τους μηχανισμούς τους και ετοιμάζονται για την μοιρασιά της εξουσίας μέσω των εκλογών. Μ' αυτό τον τρόπο ακόμα και το αίτημα (χωρίς ριζοσπαστική κατεύθυνση) 'δώστε τη χούντα στο λαό', παραμένει συμβολικό.

ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ
ΓΕΝΑΡΗΣ ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1974 / Αριθ. Φύλλου 8

Σάν υπεύθυνη Συντονιστή, Έπιτρο. 'Αγώνα του Πολυτεχνείου καταγγέλλουμε σ' όλο το σπουδαστικό κώσο, τη νεολαία και το λαό τις: άηγνιασμένες προσπάθειες της χουντικής ΚΥΠ και των πληρωμένων πρακτόρων της να διαστρέψουν, άπ' την αρχή της με γαλεϊώδικη έκδηλωση, μας του Πολ(λ)χνείου, τη πορεία και το περιεχόμενό της. Καταγγέλλουμε τη προοδευσισμένη εισβολή στο χώρο του Πολ(λ)χνείου τη Τετάρτη, 14 του Νοεμβρίου, 350 περίπου οργανωμένων πρακτόρων της ΚΥΠ, σύμφωνα με το προβοκατόρικο σχέδιο των Ρουφγάλη-Καραγιαννιδίου, με βάση τις έντολες του κυματισμένου τώρα τέως πρωτοδικάτου Παπαδόπουλου και της, αμερικανικής CIA, με σκοπό να προβάλουν με κάθε μέσο τρομπουκισμού και προβηκτισμού γελούια και ύταρχικά συνθήματα και συνθήματα που δεν εκφράζανε τη στιγμή και τις συγκεκριμένες δυνατότητες. Για να μπορούσαν έτσι ν' απομονώσουν το κίνημα μας και την έκδηλωση μας του Πολυτεχνείου άπ' το σύνολο του λαού και της νεολαίας. Για να μπορούσαν ταπεινά, κατασκευάζοντας (και με τη βοήθεια των χουντικών μέσων τρομπουκισμού) την εικόνα μιας μεμονωμένης εξτρεμιστικής επαναστατικοαναρχικής εξέγερσης που δεν έχει τη συμπάρασταση του λαού, να ξαναχρησιμοποιήσουν το χιλιετηνικό πρόσημα του «επικυλούμενου κοινωνικού καθιστώτος» για να δικαιολογήσουν την επαναφορά του σφαιριστικού νόμου και το δυνατό της υμνολογίας τρομοκρατίας. 'Ενέργειες που οι αμερικανοί, η CIA και η χούντα είχαν από καιρό κάνει την άποψη για έπαινον, όποτε άπ' τη λειτουργία από ταχια της χουντοαμερικανικής προσοχίας καθήλων και έκτόνωσης της λαϊκής πάλης και τη φοβερή έκκλιση για τη τύχη της εξουσίας τους ανάπτυξη των πύθ συνθετων αντιδικιών άγνων του λαού ενάντια στη πρωτοφανή καθήλωση του βιοτικού του επιπέδου και τη φυσιστική σκληριά. 'Απόφαση που έπαινονταν σημαντικά άπ' την άρχιση της που πήρε το Μεσανατολικό πρόβλημα για το συμφέρον του ιμπεριαλισμού και ειδικότερα του αμερικανικού, κάτω από τα πλήρη του άγωνα των άρμετων λαών, καθώς και άπ' την άγνηση των αμερικανικών ερωπαικών αντιθέσεων και άναγνωρισμών στην οικονομική αλλά και το πολιτιστιστικό τομέα από άποψη το Μεσανατολικό και άπ' το βάθμια της οι κοινωμικής κρίσης.

Το σχέδιο όμως, των Ρουφγάλη, Καραγιαννιδίου, Παπαδόπουλου, CIA άπαιχε καταγνώως. Το άγανω μένο φοιτητικό μας κίνημα ένοιωσε: τη πύ άπομυστική μάχη του απομόνωμα και συνέτριψε τους προβοκάτορες. 'Η έπίθεση του φοιτητικού των χουντικών και των ψευτοεπαναστατών που σάν τα κοράκια κυλοχούν γρόνια τώρα να καθρώσουν τις αντιδικίες τορικές, φοιτητικές ιδιαιτερε, δυνατόεις (δχι χωρίς έλεγχο) κράει να δολοφονήσκει έχει δπον η άπειρία, ο άνταχμος υπερεπθουσιασμός και ο κύλπιος υπερεπαναστατισμός τους: άνοιχουν διάπλτα τις πόρτες) βρήκε άνοιχτο το σπουδαστικό κόσμο που κάτισσε σισθρό τη συνεχή χυραμένη πορεία του. 'Ετσι ά συνθήματα μας: Ψωμί—Παιδεία—'Ελευθερία, 20% για τη Παιδεία, Κάτω η χούντα 'Εξω οι άμεριάνοι, 'Εργάτες 'Αγρότες και Φοιτητές, 'Ολοι 'Ενωμένοι Ανίκητη κυριαρχία, 'Εθνική 'Ανεξαρτησία έπαιξαν τις ψευτοεπαναστατικές κραυγές της ΚΥΠ και των χυριών που άφενδιστικά είχαν προβάλει με παγών και με τη τρομπουκική καθήλωση δύ μεγαφώνων, συνθήματα δπως: Κάτω το Κράτος, Κάτω η έξουσία, Μάχη του '68 και είχαν προωσιστήσει σε κάποιες άνταφικές άκλήσεις για άμεση λαϊκή άνάσταση και ά μέση γενική άπεργία.

Οι βασανιστές εξουσιαστές παραμένουν ατιμώρητοι. Το γεγονός αυτό απαντάει σε όσους έχουν την ψευδαίσθηση ότι μπορούν να τιμωρηθούν σε αίθουσες δικαστηρίων οι δολοφόνοι αγωνιστών, όσοι κάνουν 'φιλικές ανακρίσεις' στα κρατητήρια της ασφάλειας, οι υπεύθυνοι για τις δολοφονίες μεταναστών- και όχι μόνο, όταν τα όπλα τους 'εκपुरσοκροτήσουν τυχαία'... Όταν η εξουσία δικάζεται, τα εγκλήματά της χαρακτηρίζονται ως στιγμιαία, άρα οι αξιόποινες πράξεις έχουν μικρό ειδικό βάρος. Όταν όμως η εξουσία δικάζει, τα πολιτικά εγκλήματα, όσο θεωρούνται επικίνδυνα για αυτήν, είναι διαρκή και δέχονται την κατάλληλη αντιμετώπιση (βλ. τρομονόμους).

«Τα μεγάφωνα σταμάτησαν, αλλά από τον ραδιοφωνικό σταθμό οι εκφωνητές έφελλαν τον εθνικό ύμνο. Πολύ άσχημο τέλος γι' αυτήν την εξέγερση», ξέσπασε ένας νεαρός με λυγμούς. «Ακου αδερφέ, να πεθαίνεις κάτω από τους ήχους του εθνικού ύμνου...»
Σ.ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Οι ποινές είναι οι εξής:

- 1.Γ. Παπαδόπουλος, 25 χρόνια κάθειρξη
- 2.Δ. Ιωαννίδης, ισόβια συν 25 χρόνια
- 3.Δ. Ζαγοριαννάκος (στρατηγός Ε.Α., βρισκόταν σε άρμα γύρω από το Πολυτεχνείο και πυροβολούσε), 25 χρόνια κάθειρξη
- 4.Χ. Παπαδόπουλος (γραμματέας του Υπ. Δημόσιας Τάξης, έδωσε εντολή για την είσοδο του τανκ), Αθωώνεται
- 5.Ν. Ντερίτης (ταξίαρχος Ε.Α., πυροβόλησε τον Μυρογιάννη το μεσημέρι της 18/11), ισόβια κάθειρξη για ανθρωποκτονία, αθωώνεται για την ηθική αυτοργία
- 6.Ν. Δασκαλόπουλος (πρώην αρχηγός της αστυνομίας, πυροβολούσε τρεις μέρες γύρω από το Πολυτεχνείο), 3 χρόνια και 6 μήνες φυλάκιση για σωματικές βλάβες
- 7.Νικόλαος Εφέσιος (πρώην υπουργός Εθνικής Άμυνας), Αθωώνεται
- 8.Α. Χριστολουκάς (αστυνομικός διευθυντής, πρώην αρχηγός της αστυνομίας), Αθωώνεται για ηθική αυτοργία σε δολοφονίες, 6 μήνες φυλάκιση για σωματικές βλάβες
- 9.Μ. Ρουφογάλης (υποστρατηγός, αρχηγός της ΚΥΠ, συντόνιζε τους μυστικούς έξω από το Πολυτεχνείο), 3 χρόνια φυλάκιση
- 10.Κ. Μαυροειδής (αντιστρατηγός Ε.Α., βρισκόταν σε άρμα γύρω από το Πολυτεχνείο και πυροβολούσε), 25 χρόνια
- 11.Ν. Ραφαηλάκης (αντιστρατηγός Ε.Α., εποπτεία επιβλέψεων των διαταγών της ΑΣΔΕΝ), 12 μήνες φυλάκιση
- 12.Δ. Καραγιαννόπουλος (πρώην διοικητής ασφαλείας), Αθωώνεται
- 13.Κ. Λαδιάς (αστυνομικός διευθυντής), Αθωώνεται
- 14.Θ. Γιοβάνης (ταξίαρχος Ε.Α., βρισκόταν στο τανκ της πύλης), 18 μήνες φυλάκιση
- 15.Μ. Γουνελάς (υπίαρχος, βρισκόταν στο τανκ της πύλης), 18 μήνες φυλάκιση
- 16.Α. Κωνσταντέλος (ανθηπασπιστής, διοικητής του τανκ που έριξε την πύλη του Πολυτεχνείου), Αθώος
- 17.Ν. Κέφης (υπομοίραρχος), Αθώος
- 18.Σ. Βαρνάβας (αντιστρατηγός Ε.Α., έδρασε στις συμπλοκές έξω απ' το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης στις 16/11), ισόβια συν 25 χρόνια φυλάκιση
- 19.Θ. Μυλωνάς (ενομοτάρχης, έδρασε έξω απ' το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης), Αθωώνεται
- 20.Ι. Λυμπέρης (έφεδρος, πυροβολούσε από το κτίριο του ΟΤΕ), 25 χρόνια φυλάκιση
- 21.Α. Αναστασίου (λοχαγός, πυροβολούσε από το κτίριο του ΟΤΕ), Αθώος
- 22.Ν. Νηοτικάκης (αστυφύλακας, ήταν στο ρυθμιστικό), 5 μήνες φυλάκιση
- 23.Ι. Καλύβας (υπαστυνόμος με πολιτικά γύρω από το χώρο του Πολυτεχνείου), 18 μήνες φυλάκιση
- 24.Π. Καραγιάννης (υπαρχηγός χωροφυλακής, έδωσε εντολή για πυροβολισμό από το κτίριο του ΟΤΕ), 25 χρόνια φυλάκιση
- 25.Η. Καραδήμας (αστυφύλακας, ήταν στο ρυθμιστικό), 10 μήνες φυλάκιση
- 26.Ν. Κατσάρας (δόκιμος υπαστυνόμος, ήταν στο ρυθμιστικό), Αθωώνεται
- 27.Α. Λαζαράκος (αστυφύλακας, ήταν στο ρυθμιστικό), Αθωώνεται
- 28.Β. Μπουκλάκος (ταγματάρχης χωροφυλακής, έδρασε στο ρυθμιστικό), 20 μήνες φυλάκιση
- 29.Ε. Μαντζώρος (έφεδρος, πυροβολούσε από το κτίριο του ΟΤΕ), Αθωώνεται
- 30.Α. Σταυράκης (αστυφύλακας, πυροβολούσε το πρωί της 17/11 στην πλατεία Μητροπόλεως), 10 χρόνια φυλάκιση
- 31.Δ. Κατσούλης (ταγματάρχης χωροφυλακής, υπεύθυνος έξω από το Πολυτεχνείο), 2 χρόνια φυλάκιση
- 32.Δ. Πίμπας (πράκτορας μέσα στο Πολυτεχνείο), 10 μήνες φυλάκιση

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ 3 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

Στις 7 Ιουλίου συλλαμβάνονται ο Γ. Καλαϊτζίδης και ο Π. Καρασαρίνης τη στιγμή που επιχειρούσαν να απομακρύνουν κομμάτια από ασπίδες των ΜΑΤ που είχαν αφαιρεθεί κατά τη διάρκεια συμπλοκών μαζί τους [επιθέσεις σε 2 κλούβες των ΜΑΤ ως απάντηση στον τραυματισμό συντρόφου από πυροβολισμούς μπάτσου με πολιτικά μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου και στον ξυλοδαρμό διαδηλωτών σε πορεία κατοίκων των Α. Λιοσίων για το ζήτημα της χωματερής]. Μετά από δύο μέρες συλλαμβάνεται και ο Π. Ασπιώτης.

Μέχρι τη μεταφορά των τριών στην εισαγγελία η αρχική δικογραφία διογκώνεται και τελικά αντιμετωπίζουν σωρεία κατηγοριών, βάσει του νέου τρομονόμου, (μεταξύ των οποίων η κατασκευή και χρήση 200 μολότοφ από το 1998 και μετά) με αποτέλεσμα να προφυλακιστούν και οι τρεις σε διαφορετικές φυλακές (Κορυδαλλού, Αμφιάνας, Ναυπλίου).

Τα τελευταία τρία χρόνια, μετά τη σύλληψη των φερόμενων ως μελών των επαναστατικών οργανώσεων 17N και ΕΛΑ, το κράτος αναβάθμισε το νομικό του οπλοστάσιο έχοντας περιέλθει σε μια κατάσταση "έκτακτης ανάγκης" με πρόσχημα την πάταξη της "τρομοκρατίας". Μέσα σε ένα πλαίσιο όξυνσης της εκμετάλλευσης το κράτος οχυρώνεται, ποινικοποιεί και καταστέλλει κάθε ριζοσπαστική φωνή που εκφράζεται στο κοινωνικό σύνολο.

Σε αυτό το πλαίσιο έντασης της κρατικής καταστολής, που έχει ως σκοπό την αναπαραγωγή της καπιταλιστικής κυριαρχίας, είναι επιτακτικό να αναπτύξουμε μια ευρύτερη κοινωνική αντίσταση, ένα κύμα αντίστασης ενάντια στην ποινικοποίηση και φυλάκιση των τριών και ενάντια στις διώξεις κάθε αγωνιστή που δρα για την κοινωνική απελευθέρωση.

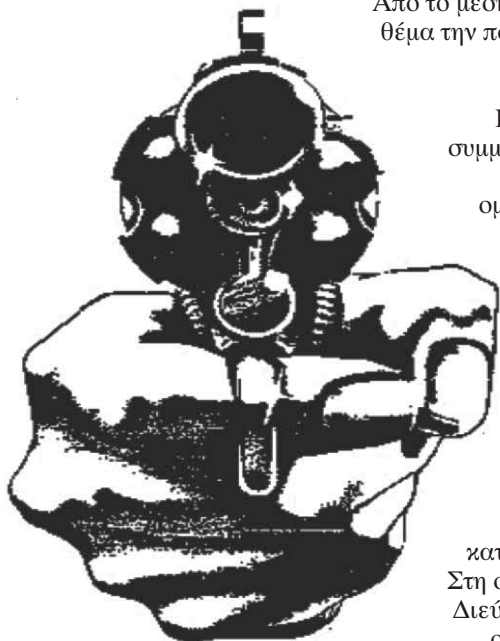
**ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ ΑΝΘΡΩΠΟΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 3 ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ...

Από το μεσημέρι της Πέμπτης 24 Νοέμβρη η σχολή βρίσκεται πάλι υπό κατάληψη με θέμα την παραβίαση του ασύλου, ύστερα από απόφαση της γενικής συνέλευσης των φοιτητών της ΑΣΟΕΕ.

Γύρω στις 10:30 το βράδυ, ομάδα 6 αναρχικών (φοιτητές της ΑΣΟΕΕ που συμμετείχαν στην κατάληψη) την ώρα που γράφει συνθήματα στον εξωτερικό τοίχο της σχολής στην Πατησίων δέχεται βίαιη επίθεση από οργανωμένη ομάδα 10 περίπου αστυνομικών (ΟΠΚΕ: Ομάδα Πρόληψης & Καταστολής Εγκλήματος, & Ασφαλίτες). 3 άτομα καταφέρνουν και ξεφεύγουν, άλλοι 2 ξυλοκοπούνται, τούς φοριούνται χειροπέδες και επιβιβάζονται σε φορτηγάκι της αστυνομίας, ενώ ένα ακόμα άτομο, την ώρα της βίαιης μεταφοράς του στο αυτοκίνητο της αστυνομίας, γίνεται αντιληπτό από τον κόσμο της κατάληψης και τον αποσπούν με τις χειροπέδες, μέσα απ' τα χέρια των μπάτσων. Τα δύο άτομα που έχουν προσαχθεί καθ' όλη τη διάρκεια της μεταφοράς τους, ξυλοκοπούνται με κλωτσιές, μπουνιές και δέχονται χτυπήματα με γκλομπ και πτυσσόμενα. Έξω από το Α.Τ. Κυψέλης όπου μεταφέρονται, ο ένας από τους δύο υποχρεώνεται να γδυθεί (μέσα στο βανάκι της αστυνομίας) και κατόπιν δέχεται χτυπήματα με γκλομπ στα πόδια, στα χέρια και στην πλάτη. Στη συνέχεια, οι δύο άνθρωποι μεταφέρονται στη ΓΑΔΑ (Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής) στο τμήμα προστασίας πολιτεύματος (6ος όροφος), όπου οι αξιωματικοί της ασφάλειας, βλέποντας τους άσχημα χτυπημένους, τούς προειδοποιούν να μην προβούν σε μηνύσεις, καθώς "ανακαλύπτονται" δυο τραυματισμένοι αστυνομικοί και απειλούν ότι θα ασκηθεί απ' τη μεριά τους μήνυση στους δυο. Τελικά, οι δυο αφήνονται ελεύθεροι και μεταβαίνουν μόνοι τους στο νοσοκομείο για εξετάσεις.

Το ξημέρωμα της επόμενης ημέρας, ομάδα ατόμων επιτίθεται με βόμβες μολότοφ σε κλούβα των ΜΑΤ στην Πατησίων στο ύψος της ΑΣΟΕΕ, μια κίνηση η οποία καταγράφηκε ως απάντηση στις βιαιοπραγίες των μπάτσων.

Το περιστατικό αυτό είναι ένα ακόμα περιστατικό κρατικής βίας που έρχεται να φανερώσει το πραγματικό πρόσωπο της δημοκρατίας και στους πλέον δύσπιστους. Ο κόσμος της ασφάλειας μας χαμογελά, η αστυνομία γιγαντώνεται, εξοπλίζεται, χιλιάδες κάμερες τοποθετούνται και επιτηρούν τα πάντα, το νομικό πλαίσιο αναδιαρθρώνεται, ο σωφρονιστικός μηχανισμός διογκώνεται. Στο εσωτερικό των δυτικών πόλεων, οποιοσδήποτε εφαρμόζει μια "μη κανονική" συμπεριφορά θεωρείται επικίνδυνος. Η Πατησίων είναι ένας δρόμος που χιλιάδες "κανονικοί" άνθρωποι τη χρησιμοποιούν, είτε για να πάνε στους χώρους εργασίας τους, είτε για να πάνε στις σχολές τους, είτε για να ψωνίσουν στους σύγχρονους ναούς της κατανάλωσης. Το να βάφει κάποιος έναν τοίχο στην Πατησίων έστω έξω από μια σχολή αποτελεί μια μη κανονική συμπεριφορά, αποτελεί μια εκτροπή απ' την κανονικότητα και αυτό στους καιρούς του δόγματος της ασφάλειας την καθιστά το υποκείμενο που το κάνει αυτόματα επικίνδυνο και αντιμετωπίζεται από τα σώματα ασφαλείας ως τέτοιο.

Τώρα που τα προσχήματα του κράτους πρόνοιας έπεσαν, το κράτος της ασφάλειας έχει τον πρώτο λόγο, τώρα που το φάντασμα της ανεργίας πλανάται πάνω από όλο και περισσότερους ανθρώπους, τώρα που η εκμετάλλευση και η πλήξη της μισθωτής εργασίας συνθλίβει την καθημερινότητα του κάθε ανθρώπου, τώρα που η γνώση και η εκπαίδευση γίνεται ακόμα πιο στείρα και πληκτική, τώρα που η ανθρώπινη ζωή χάνει συνεχώς την αξία της (δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα, εργατικά ατυχήματα, δολοφονίες ανθρώπων από αστυνομικούς,

"ανθρωπιστικές"

στρατιωτικές επεμβάσεις και θρησκευτική τρομοκρατία), έρχεται το καθεστώς της επιτήρησης, του ελέγχου και της καταστολής να διαφυλάξει την ησυχία μιας κοινωνίας νεκροζώντανης, αποστερωμένης και πληκτικής.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Το θέμα απ' την πλευρά μας είναι να δημιουργήσουμε χώρους και χρόνους ελευθερίας, εστίες αντίστασης, καταστάσεις καταστροφής του υπάρχοντος και παράλληλα δημιουργίας των συστατικών μιας άλλης αταξικής κοινωνίας ισότητας, χωρίς ιεραρχία, χωρίς καταπίεση. Να διαλύσουμε το φόβο και τη μιζέρια που θέλουν να μας επιβάλλουν.

Η ελπίδα υπάρχει στους πλημυρισμένους από κόσμο δρόμους, στις γεμάτες πλατείες, στους εξεγερμένους μετανάστες της Γαλλίας, στη θέα του ολικού αρνητή στράτευσης που καίει τη σημαία του έθνους, στους καταληψίες μαθητές που καίνε τα απουσιολογία τους, στους αγώνες των εργατριών στη Νάουσα που μάχονται για την αξιοπρέπειά τους, στις εξεγέρσεις στις φυλακές, στους "άγνωστους" που βάζουν φωτιά στις κάμερες παρακολούθησης, στους αγώνες των καταληψιών, στους ανά τον κόσμο αγωνιζόμενους και αντιστεκόμενους.

ΔΕ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΦΟΒΟΣ

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΠΛΗΘΗΣ**

**ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ - ΑΡΝΗΣΗ -
ΕΚΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

Την Πέμπτη 24/11/2005 η Γενική Συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου της Α.Σ.Ο.Ε.Ε "Σωτήρης Πέτρουλας" αποφάσισε την πραγματοποίηση διήμερης κατάληψης της σχολής, με αφορμή την καταπάτηση του ασύλου και του ξυλοδαρμού φοιτητών στις 14/11/2005 από την αστυνομία, ενώ οι φοιτητές κρατούσαν την σχολή ανοιχτή σε αντίθεση με την αυθαίρετη απόφαση του πρύτανη.

Κατά την διάρκεια της πρώτης μέρας της κατάληψης ομάδα φοιτητών ενώ έγραφε συνθήματα στους εξωτερικούς τοίχους της σχολής δέχθηκε επίθεση από ειδική ομάδα της αστυνομίας (10 περίπου ατόμων της ΟΠΚΕ) και αστυνομικούς με πολιτικά.

Οι αστυνομικοί συνέλαβαν δυο άτομα που ξυλοκοπήθηκαν άγρια καθ' όλη την διάρκεια της μεταφοράς τους, παράλληλα επιχειρήθηκε να συλληφθεί ένα ακόμα άτομο στο οποίο είχαν φορέσει χειροπέδες αλλά οι καταληψίες κατάφεραν να τον απελευθερώσουν ύστερα από συμπλοκή. Οι δυο προσαχθέντες ύστερα από λίγες ώρες αφέθηκαν ελεύθεροι και μεταφέρθηκαν τραυματισμένοι στο νοσοκομείο. Αυτό το περιστατικό γίνεται ακόμα πιο προκλητικό λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατάληψη έγινε λόγω της παραβίασης του ασύλου.

Τα γεγονότα αυτά εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο καταστολής ελέγχου και αστυνομοκρατίας, η οποία επιβάλλεται στην κοινωνία σε μια προσπάθεια μείωσης και αποδυνάμωσης των κοινωνικών διεκδικήσεων. Σε κάθε γωνία αστυνομικές δυνάμεις, κάμερες παρακολουθούν κάθε μας κίνηση. Οι κινητοποιήσεις ποινικοποιούνται. Τα εργατικά δικαιώματα περιστέλλονται και αυτά είναι μερικά μόνο παραδείγματα.

Η καταπάτηση του ασύλου και η γενικότερη απαξίωσή του, συνδέονται με την κυρίαρχη πολιτική κατεύθυνση που επιθυμεί την κατάργησή του. Αυτό γιατί θέλοντας να εντάξει το Πανεπιστήμιο στους νόμους της αγοράς επιδιώκει την κατάργηση της δυνατότητας ελεύθερης έκφρασης και της δημιουργικής αντιστάσεως μέσα σε αυτό.

Η παραβίαση του ασύλου στην ΑΣΟΕΕ δεν αποτελεί μεμονωμένο γεγονός. Το τελευταίο χρονικό διάστημα αντλούμε πολλά παραδείγματα όπως τον πυροβολισμό νεολαϊκού στο Πολυτεχνείο, την μόνιμη παρουσία αστυνομικών στον χώρο του Παντείου πανεπιστημίου, την σύλληψη μικροπωλητών μέσα στον χώρο του ΤΕΙ Αθηνών και άλλα.

Για τα γεγονότα στην ΑΣΟΕΕ μεγάλη ευθύνη φέρει και ο Πρύτανης της ΑΣΟΕΕ Γιώργος Βενιέρης, ο οποίος αυθαίρετα έκλεισε την σχολή τέσσερις μέρες ενόψει και κατά την διάρκεια του τριήμερου εορτασμού του Πολυτεχνείου και προκλητικά όπως κάθε χρόνο κάλεσε την αστυνομία να την αποκλείσει στην λογική της τρομοκρατίας. Είναι ακόμη αυτός που ειδοποίησε τους αστυνομικούς για την τωρινή κατάληψη δίνοντάς τους έτσι έμμεσα το δικαίωμα να προβούν στην βίαιη επίθεση που πραγματοποιήθηκε.

Σε μια περίοδο όπου εντείνεται η επίθεσή τους απέναντι σε ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια (εργαζόμενους, μετανάστες, φοιτητές, αγωνιζόμενους) αυτό που αρμόζει είναι να συλλογικοποιήσουμε τις αντιστάσεις μας.

**Καμιά ανοχή στην αστυνομική βία
Στην περιστολή των δικαιωμάτων μας
Στην ποινικοποίηση των αγώνων**

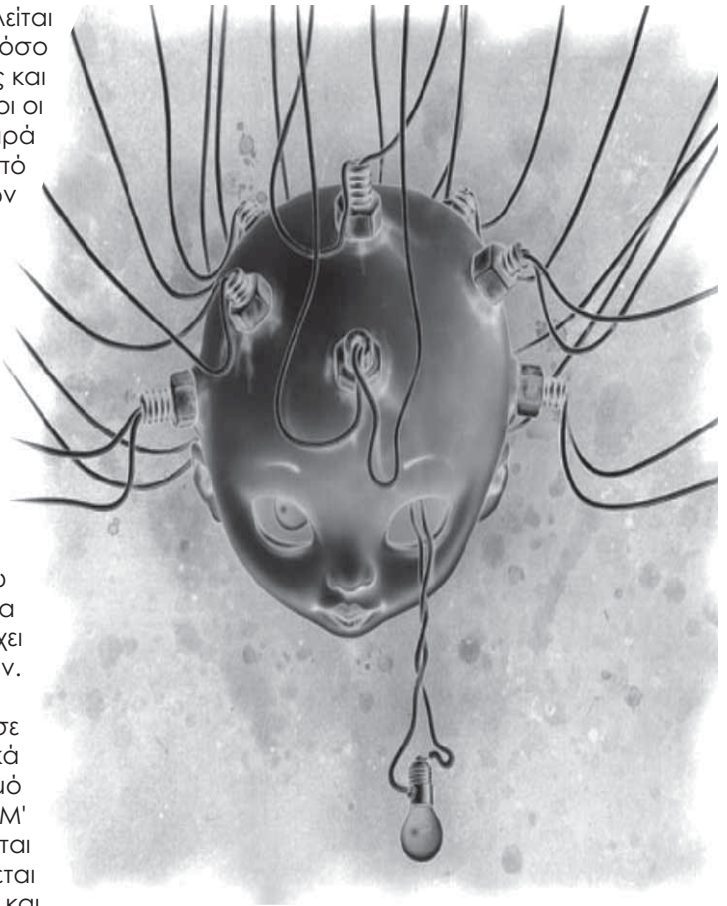
25/11/2005

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Κείμενο που διαβάστηκε ύστερα από παρέμβαση του στεκιού στην πρώτη Γενική Συνέλευση της ΑΣΟΕΕ του χειμερινού εξαμήνου '05-'06.

Η γενική συνέλευση θεωρείται από πολλούς ως το ανώτερο όργανο των φοιτητών, μία διαδικασία κατά τη διάρκεια της οποίας τίθενται προς συζήτηση τα προβλήματα των φοιτητών και λαμβάνονται αποφάσεις σχετικά με αυτά. Κατά πόσο όμως μια τέτοια συνέλευση, με τη μορφή που έχει πάρει, ασχολείται πραγματικά με τα αληθινά προβλήματα; Πόσο ουσιαστικά αποτελέσματα έχει στη ζωή μας και πόσο ανατρεπτική μπορεί να είναι; Μήπως όλοι οι ρόλοι που «διανέμει» δεν είναι τίποτε άλλο παρά ρόλοι που το ίδιο το σύστημα δημιουργεί με σκοπό τη διαιώνιση του ίδιου αλλά και των εξουσιαστικών μηχανισμών του, της χειραγώγησης και της μεροληψίας που το κρατάνε ζωντανό; Η γενική συνέλευση με τα υπάρχοντα χαρακτηριστικά (που θίγονται παρακάτω) απέχει πάρα πολύ από τη συνέλευση που εμείς αποδεχόμαστε και θεωρούμε σαν υγιή διαδικασία λήψης αποφάσεων, γι αυτό άλλωστε επιλέγουμε την μη συμμετοχή μας σε αυτή.

Πρωταρχικά, ερχόμαστε σε αντιπαράθεση με τον πλαστό διαχωρισμό ομιλητών-ακροατηρίου, που περιορίζει το ρόλο του φοιτητή μέσα στη γενική συνέλευση μόνο στο να επικροτεί και να αποδοκιμάζει χωρίς να συμμετέχει ενεργά στη λήψη και υλοποίηση των αποφάσεων.

Οι φοιτητές καλούνται να διαλέξουν ανάμεσα σε έτοιμα προκαθορισμένα πλαίσια - κομματικά πακέτα. Τα παραπάνω, περιέχουν έναν αριθμό προτάσεων - αιτημάτων της κάθε παράταξης. Μ' αυτό τον τρόπο ο φοιτητής αποπροσανατολίζεται απ' την ουσία των πραγμάτων, αφού αναγκάζεται να μπει στη διαδικασία του να επιλέξει παράταξη και όχι να προβληματιστεί πάνω στην κάθε πρόταση που εμπεριέχεται στα πλαίσια αυτά. Επιλέγει δηλαδή ένα συνολικό πακέτο προτάσεων ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή διαφωνεί μεμονωμένα με αυτές.

Ένα ακόμα χαρακτηριστικό της τωρινής Γ.Σ είναι οι συνεχείς και εκτενείς μονόλογοι από τους μελλοντικούς επαγγελματίες πολιτικάντηδες. Πνίγεται, έτσι, ο ουσιαστικός πολιτικός διάλογος ο οποίος προκύπτει από την πολυφωνία και τη διαφορετικότητα των απόψεων.

Εξάλλου τα ζητήματα που τίθενται επί τάπητος δεν ξεπερνούν τα όρια των μικροδιεκδικήσεων. Δεν παραγνωρίζουμε την αξία τους, απλά κινούμαστε και στοχεύουμε σε ευρύτερες και πιο ριζοσπαστικές θεωρήσεις των πραγμάτων και ολόκληρου του συστήματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι εδώ και χρόνια ασχολούνται με ζητήματα όπως στέγαση και σίτιση, υποβάθμιση των πτυχίων, τα οποία αν και είναι σημαντικά δεν ακουμπάνε καν στη ρίζα του εκπαιδευτικού προβλήματος. Οι περισσότερες αποφάσεις είναι για τη δημιουργία εντυπώσεων, όπως π. χ «άγριες» καταλήψεις μιας ημέρας, καταδίκες πολέμων, αλληλεγγύη σε καταπονημένους λαούς (βλέπε Ιράκ και Παλαιστίνη), αποφάσεις υποκριτικές- επίδειξη εύκολου και ανέξοδου ανθρωπισμού που σαν μόνο σκοπό έχει να γοητεύσει το κοινό αίσθημα.

[illegible]

- Την δημιουργία μιας αντιπαραρχικής Γ.Σ η οποία θα στηρίζεται στην ενεργό συμμετοχή και συνδιαμόρφωση απόψεων από τα άτομα και τις ομάδες που την απαρτίζουν.
- Την κατάργηση των παραταξιακών πλαισίων και τη συζήτηση πάνω σε κάθε πρόταση ξεχωριστά και ανεξάρτητα από πλαίσια.
- Την κατάργηση του διαχωρισμού ομιλητών- ακροατηρίου.

Για εμάς είναι επιτακτική η ανάγκη ανάπτυξης **κοινωνικού κινήματος** με χαρακτηρισμό μαζικό και εξεγερσιακό με διεκδικήσεις που ξεκινούν από καθημερινά ζητήματα που αφορούν τους φοιτητές και φτάνουν στην πάλη για κοινωνικό μετασχηματισμό και απελευθέρωση. Η κατάθεση αυτών των απόψεων δεν είναι de facto ορθή αλλά τίθεται υπό συζήτηση από όλους μας.

**ΕΣΟΤΙΚΑ-ΑΝΤΙΕΡΓΑΡΧΙΑ-ΣΥΜΠΡΑΞΗ-
ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ**

“Η ΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ ΤΑΞΗ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΠΙΣΩΚΟΛΛΗΤΑ, ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΦΗΝΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ”

Εκτός Ελέγχου - Τσουτσουβής

Η εργατική τάξη έπαψε να είναι επαναστατική από τη στιγμή που ορίστηκε ως τέτοια και πολύ περισσότερο από τη στιγμή που η κυριαρχία αντιλήφθηκε ότι ενδεχομένως να μπορεί να γίνει τέτοια. Η κυρίαρχη ελίτ έχοντας στα χέρια της, όπως έχει αποδειχθεί, όλους τους κυρίαρχους ιδεολογικούς-θεαματικούς μηχανισμούς έχει καταφέρει να αφαιρέσει από την τάξη των εργαζομένων κάθε ίχνος οργής, δημιουργώντας τους την ψευδαίσθηση ότι έχουν γίνει πλέον ισότιμος μέτοχος της κοινωνικής ευδαιμονίας. Αυτή η προπαγάνδα, της οποίας σημαντικότερη έκφραση ήταν το «american dream» το οποίο οδήγησε στην χαύνωση έναν ολόκληρο λαό και συνεχίζει να το κάνει ακόμα και μετά την κατάρρευσή του, έκανε ό,τι ριζοσπαστικοποιούσε την εργατική τάξη, ή έστω δύναται να την ριζοσπαστικοποιήσει, να οδηγηθεί σε μια άνευ όρων συνθηκολόγηση. Η συνθηκολόγηση αυτή όχι μόνο είχε σαν αποτέλεσμα να σταματήσουν οι μαζικοί κοινωνικοί αγώνες, των οποίων κύριος τροφodότης δυναμισμού ήταν η εργατική τάξη, αλλά αστικοποίησε την ίδια την εργατική τάξη, με την έννοια ότι της μεταλαμπάδευσε με κάθε επιτυχία την αστική ηθική και την χρησιμοποίησε ως ένα είδος αυτόκλητου φρουρού και θεματοφύλακα του υπάρχοντος ενάντια σε κάθε είδους ριζοσπαστικότητα.

Έτσι, σταδιακά, όπως οι άγριες απεργίες έγιναν συνδικαλιστικοί «αγώνες», έτσι και οι κάθε είδους έμπρακτες εκφάνσεις κοινωνικής αντίστασης έγιναν αρχικά «προβοκατόρικες» και εσχάτως «τρομοκρατικές» ενέργειες. Κάθε είδους ριζοσπαστισμός έχει πλέον να αντιμετωπίσει εκτός από τους μπάτσους και τα υπόλοιπα σκυλιά των αφεντικών-κράτους και την αντίδραση της πάλαι ποτέ μάχιμης εργατικής τάξης.

Αυτή η μεταστροφή δεν έχει να κάνει με το ότι η ελίτ παραχώρησε οτιδήποτε στην εργατική τάξη - γιατί κάτι τέτοιο δεν έγινε ποτέ - αλλά με τον να την κάνει να πιστεύει ότι της παραχωρήθηκαν προνόμια, με πρώτο και καλύτερο την «δημοκρατία», την ψευδαίσθηση δηλαδή ότι επιτέλους θα αποφασίζει για τον εαυτό της. Έτσι προοδευτικά η εργατική τάξη έγινε μια προβολή και εν τέλει ο εχθρός του εαυτού της και σύμμαχος των αφεντικών.

ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΤΟΙΑ ΟΣΟ ΔΕΝ ΤΟ ΚΑΤΑΝΟΕΙ!!!

ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ "ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΟΣΜΟ"

Πηγή: Indymedia Αθηνών

"Η εξέγερση λυσσομανά, το αντάρτικο πόλεων εξαπλώθηκε σε όλες τις συνοικίες. Οι αιτίες βρίσκονται στην κοινωνική αδικία και στην καθημερινή βία: διακρίσεις, περιθωριοποίηση ανυπόφορες συνθήκες ζωής. Σήμερα είναι πια πολύ αργά για τους «μεγάλους μας δούκες» να πάρουν νέα μέτρα, για να κάνουν πιο υποφερτές τις συνθήκες ζωής στις συνοικίες μας, που ούτως ή άλλως δεν ήταν ποτέ ανθρώπινες ούτε ποτέ θα γίνουν. Δεν θέλουμε πια τον διάλογο, αρκετά κοροϊδέψατε με τα λόγια τους πατεράδες και τις οικογένειές μας. Ο διάλογος έχει πάψει μια για πάντα, μην προσπαθείτε να μας αποκοιμίσετε. ΜΗΝ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΕ επειδή βάζετε τους μπάμπεδες και τα φερέφωνα που έχετε μετατρέψει σε όργανά σας να εκδίδουν εκκλήσεις για ηρεμία. Δεν έχουμε όπλα μαζικής καταστροφής, μόνο μερικά αυτοσχέδια εκρηκτικά, δεν έχουμε βομβαρδιστικά, έχουμε μόνο τις τσέπες μας. . . τρέμετε όμως μικροί βαρόνοι του Νειγύ*! Σήμερα είμαστε στις συνοικίες μας, σε λίγες μέρες θα είμαστε στην πόρτα του σπιτιού σας! Η μάχη που ξεκινάει είναι μακρά και δίκαιη. Είμαστε δημιουργήματα της κοινωνίας, κι αυτό δείχνει ότι ο πολιτισμός σας βαδίζει στον χαμό. Δεν έχουμε τίποτε πια να χάσουμε, θα προτιμήσουμε να πνιγούμε μέσα στο αίμα, παρά μέσα στα σκατά. . ."

Μαχητές-ταραξίες του 93**

*Νειγύ: οικ προάστιο στα δυτικά του Παρισιού, παραδοσιακός τόπος κατοικίας πολλών αξιωματικών του στρατού και μεγαλοαστών

**93-Seine-St Denis. Διοικητικό διαμέρισμα αποτελούμενο από λαϊκά προάστια ΒΑ

"Θα μπορούσε να έχει ξεκινήσει από το στιγόντε. Όταν είσαι μετανάστης εδώ, είσαι παγιδευμένος στα σκατά. Μα πραγματικά σας εκπλήσσει το ότι γίνονται όλα ανάλωμα του πυρός;"

Momo, 26 χρόνων, Aulnay-sous-Bois

Πάνω από 4,5 εκατομύρια κοινωνικά αποκλεισμένοι (κυρίως άνεργοι και μετανάστες 1ης και 2ης γενιάς), ζουν στα γκετοποιημένα προάστια των Γαλλικών πόλεων. Το γαλλικό κράτος αποκαλεί τις πολιτείες αυτές "Ευαίσθητες Αστικές Ζώνες" και έχει αναλάβει να διασφαλίσει την επιβίωση αλλά και τον αποκλεισμό των κατοίκων τους.

Ο υπουργός εσωτερικών Σαρκοζύ, επικαλούμενος την "ασφάλεια" των πολιτών και την "απειλή της τρομοκρατίας", κυνηγάει εδώ και μήνες αυτούς που αποκαλεί "μιάσματα" (μετανάστες χωρίς χαρτιά, νέοι των προαστείων, μαύροι, άραβες). Αργά ή γρήγορα, τα "μιάσματα" θα αντιδρούσαν και τα προάστια θα

έπαιρναν φωτιά. Η σπίθα άναψε την Πέμπτη 27 Οκτώβρη: δέκα μαθητές έπαιζαν ποδόσφαιρο στο προάστιο Clichy-sous-Bois. Ξαφνικά εμφανίστηκαν αστυνομικοί για να κάνουν ελέγχους χαρτιών. Τα παιδιά έφυγαν τρέχοντας καθώς μερικά δεν είχαν χαρτιά. Τρία από αυτά κρύφτηκαν σε ένα υποσταθμό υψηλής τάσης κι έπαθαν ηλεκτροπληξία. Οι Ziad Benn (17) και Banou Traore (15) πέθαναν, ενώ ο Metin (21) τραυματίστηκε σοβαρά. Από εκείνο το βράδυ το Clichy-sous-Bois άρχισε να φλέγεται. Ομάδες ατόμων επιτίθενται σε αστυνομικούς, ενώ πυρπολούν αυτοκίνητα και καταστήματα.

Η αστυνομία προσπαθεί να καταστείλει τα επεισόδια προχωρώντας σε εκατοντάδες συλλήψεις. Την ίδια ώρα ο Σαρκοζύ ξεκαθαρίζει πως θα συνεχίσει την πολιτική μηδενικής ανοχής. Μέσα στις επόμενες μέρες του "Γαλλικού Νοέμβρη" η εξέγερση εξαπλώθηκε σε 274 πόλεις της χώρας αλλά και στην ίδια την πόλη του Παρισιού. Στις 17 μέρες που διέκρεσε το μεγαλύτερο κύμα της εξέγερσης (με βίαιες ολονύκτιες συγκρούσεις των εξεγερμένων με τις δυνάμεις καταστολής) περίπου 8.000 αυτοκίνητα παραδόθηκαν στις φλόγες, δεκάδες πολυεθνικά και μη εμπορικά καταστήματα, τράπεζες, δημόσια κτίρια και αστυνομικά τμήματα δέχτηκαν επίθεση, 150 περίπου μπάτσοι τραυματίστηκαν και έγιναν συνολικά γύρω στις 3000 συλλήψεις, απ' τις οποίες 500 περίπου άνθρωποι καταδικάστηκαν σε ποινές φυλάκισης.

Το γαλλικό κράτος, το οποίο προκάλεσε αυτή την έκρηξη με τις προκλητικές δηλώσεις του υπουργού Εσωτερικών, αντί να ενισχύσει σαν ελάχιστο τις προσπάθειες διαλόγου, επέλεξε να εντείνει την καταστολή. Κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης αναβιώνοντας ένα στρατιωτικό νόμο του 1955, ο οποίος περιστέλλει όλες τις βασικές ελευθερίες (όπως η απαγόρευση της κυκλοφορίας τις βραδινές, κυρίως, ώρες) και ο οποίος είχε εφαρμοστεί στον αποικιακό πόλεμο της Αλγερίας. Επίσης, αποφάσισε να απελάσει τους ξένους, ακόμη και τους νόμιμους που τυχόν εμπλέκονται σ' αυτές τις ταραχές.

Γαλλία, Τουλούζη: Κάλεσμα για απεργία και μαζική ανυπακοή
το Σάββατο 12/11/05

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΑΖΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ

Μερικές ημέρες πριν, το κράτος κήρυξε παράνομη την απεργία των μέσων μαζικής μεταφοράς της Μασσαλίας. Στις 8 του Νοέμβρη δηλώνει ότι το κράτος βρίσκεται σε κατάσταση συναγερμού και επιβάλλει απαγόρευση της κυκλοφορίας. Αντιμέτωπο με τις ολοένα εντεινόμενες εκκλήσεις για το σεβασμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων αλλά και αντιμέτωπο με την οργή των πληθυσμών στα προάστια, το κράτος συνεχίζει να δείχνει το βάρβαρο και κεφαλαιοκρατικό του πρόσωπο. Όταν κανένας δεν πιστεύει πλέον στις υποσχέσεις των πολιτικών και των μέσων μαζικής ενημέρωσης, όταν τα γκλοπς και οι φυλακές δεν είναι αρκετά για να επιβάλλουν τις προσταγές των εμπόρων της δυστυχίας και του θανάτου, όταν όλα αυτά δεν είναι αρκετά, τότε έρχεται η ώρα να αντιδράσουμε.

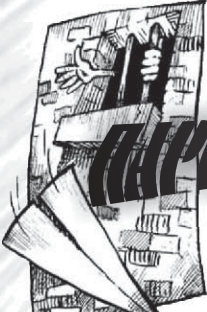
ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ! ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

3:00 PM, PLACE DU CAPITOL

Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ!

ΠΕΡΙΜΕΝΟΛΕΣ ΣΤΗ ΣΙΓΗ ΤΟΥ ΚΕΝΟΥ

“ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΛΟΝΗΣ”

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ : είναι αυτό που κρύβετε στη συνείδηση, ζει μέσα στο ανθρώπινο ένστικτο.

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ ΛΟΓΙΚΗ : είναι αυτή που την καταστέλλει, την εγκλωβίζει και τελικά την αποσυνθέτει επιχειρώντας ένα αντίθετο ψέμα.

Η εξουσία του κενού διάχυτη.

Η πλαστογράφηση της ζωής, η καθημερινότητα.

Η εναλλαγή μέρας με νύχτα ανούσια, μονότονη, βαρετή. Ο φόβος

γονατίζει ψυχές, βασιλεύει στα βλέμματα ανθρώπων που πια

δεν συναντιούνται. Σχέσεις εμπορεύματα επαληθεύουν διαρκώς

την ήττα τους. Χάπια για απάντηση στην μοναξιά και την κατάθλιψη.

Βιασμένες παιδικές σκέψεις μετατρέπουν τα πρέπει σε θέλω. Παιδιά

ακολουθούν το βασίλειο της μίζερης πραγματικότητας

επαναλαμβάνοντας με μαθηματική ακρίβεια το αδιέξοδο που τα γέννησε. Άνθρωποι με

το κεφάλι χαμηλά δεν κοιτάζουν τον ουρανό δεν ονειρεύονται δεν

αντιμετωπίζουν. Όλοι κεριά δίχως φυτίλι. Φωνές χαράς ηχούν σαν σήματα σε

πόλεις φαντάσματα όπου μόνον οι τάφοι είναι πραγματικοί.

Η συναίσθηση, η μόνη ελπίδα απέναντι στον τρόπο του κενού. Μια

φλόγα που δείχνει το σκοτάδι. Μια φλόγα που σημαδεύει το γκρίζο

τοπίο, που παραδίδει μια πόλη στη φωτιά.

Είναι το λάθος στην εποχή των σωστών, είναι οι ζωντανοί στα απέραντα νεκροταφεία, το δάκτυλο σε παγωμένη σκανδάλη, η ουτοπία. . .

